

UVODNIK

Tatjana Horvat

tatjana.horvat@finance.si

Nam lahko razkritje iz letnega poročila uide?

Razkritje je v najširšem pomenu prikaz katerekoli informacije o neki gospodarski družbi. Ko povežemo razkritja z letnim poročilom, ta najprej določajo predpisi – v računovodskem delu, v poslovnem poročilu so razkritja opredeljena bolj ohlapno. Družbe se lahko odločijo, katera in koliko prostovoljnih razkritij vključiti v letno poročilo, veliko jih razmišlja tudi, da si z razkrivanjem informacij pred tekmeci ne povzročijo škode. Na nekaj pa ne smemo pozabiti, in sicer na eno temeljnih vrednot poročanja v letnem poročilu: zagotoviti je treba resničnost in poštenost informacij. Letno poročilo mora po zakonu o gospodarskih družbah (ZGD) izkazovati resničen in pošten prikaz premoženja in obveznosti družbe, njenega finančnega položaja ter poslovnega izida. Za vsebino, s tem pa resničnost in poštenost podatkov ter informacij je odgovorno najvišje poslovodstvo. Imamo še dodatno možnost razkritij: če nam ZGD in računovodski standardi ne zadoščajo za resnični in poštenu prikaz poslovanja, mora priložiti k izkazom obsegi ustrezna dodatna pojasnila. Če gospodarska družba opusti uporabo posamezne določbe o razkritjih iz ZGD, je v prilogi k računovodskim izkazom treba pojasniti razloge za opustitev uporabe te določbe. Ob vsej zakonodaji in računovodskih standardih imamo zunanjo in notranjo revizijo, sisteme notranjih kontrol in upravljanja tveganj, nadzorne institucije, revizijske komisije – ali nam torej lahko kakšen resničen prikaz iz letnega poročila uide?

Zaradi slabših razmer poslovanja se je branost letnih poročil povečala. Še vedno pa velja: kdor v letnih poročilih razkriva dovolj pravih in preglednih informacij, se laže dogovarja z različnimi bralci letnih poročil, kot so banke, dobavitelji, kupci in drugi poslovni partnerji, zaposleni, tekmeci in preostali bralci letnih poročil. Zato je glavni namen projekta Najboljše letno poročilo prikazati dobro prakso razkritij v posameznih delih dokumenta, ki mu pravimo letno poročilo, s spremlja-

njem smernic pa ustvarjati razmere za nacionalno in mednarodno primerljivost letnih poročil.

Zakonodaja nas ne ovira, ali pripravimo letno poročilo v tiskani ali elektronski obliki, pomembno je, da tiskani ali elektronski medij zagotavlja sklenjeno verodostojno celoto, tako da je jasno, da je bilo besedilo revidirano oziroma ga je pregledal revizor. Letos je precej več letnih poročil shranjenih na domiselno oblikovanih USB-ključkih, zapakiranih v lične škatlice. Dobro elektronsko letno poročilo je oblikovano, ima zgodbo, omogoča enostaven pregled po poglavjih ter vsebuje vsa ključna poglavja.

V zadnjih letih je opaziti precej velik napredek pri poročanju o trajnostnem razvoju – to niso več samo trženjske teme, temveč družbe po načelih trajnostnega razvoja dejansko delujejo. V prihodnje bi bilo priporočljivo več pozornosti nameniti vgraditvi trajnostnega razvoja v strateške usmeritve, njegovi vključitvi v hčerinske družbe in njegovim finančnim učinkom. Poročanje o obvladovanju tveganj je postalo nepogrešljivo v poslovnem in računovodskem delu, hkrati pa je tu še precej možnosti za izboljšanje. Veliko izzivov je na področju določitve tveganj, vezanih na dejavnost, in tveganj, ki bi lahko oslabil denarni tok podjetja. Tudi tveganja izpostavljenosti eni ali povezani skupini partnerjev so še neznanka. V računovodskem poročilu je opazen premik k prikazu osnovnih sredstev in naložbenih nepremičnin po poštenu vrednosti, s čimer se premikamo k preglednemu vrednotenju bilančnih postavk po poštenu vrednosti. Več je razkritij o sklenjenih opcijskih pogodbah ali terminskih poslih. Premalo poudarka pa je na razkritjih ocenjenih učinkov pričakovanih sprememb standardov, teh je in še bo kar nekaj, podjetja pa večinoma v okviru razkritij ugotavljajo, da spremenjeni standardi ne bodo imeli pomembnega vpliva na vrednotenje. ●